BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN !

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

OCAK 1992 ÖZEL SAYI:2

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

PARTİMİZ ve DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANIYORUZ !

Mustafa SUPHİ

İbrahim KAYPAKKAYA

Halk demokrasisi, bağımsızlık, sosyalizm ve komünizm yolunda yitirdiğimiz şehitlerimizi saygıyla anarken, ideallerini ve acılarını engin fedakarlık ruhuyla mücadeleye dönüştürelim.

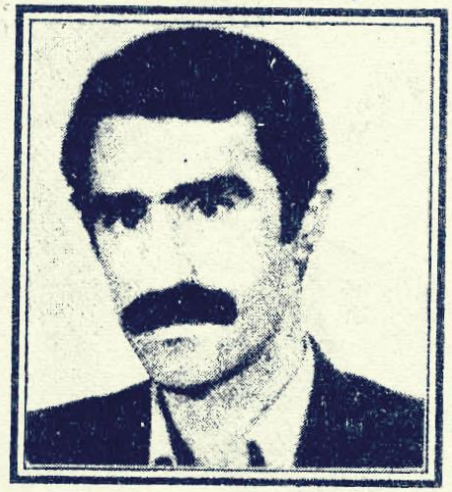

Süleyman CİHAN

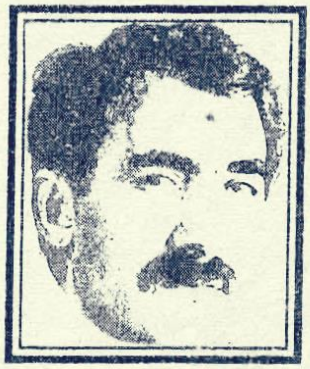

Kazım ÇELİK

Kuruluşunun 20. yılı içinde bulunurken şehitlerimizi anmak önemli bir anlam taşımaktadır. Bunu kavramak için geçmişten günümüze gelinen sürece göz atmak yararlı olacaktır.

Çeşitli milliyetlerdeki Türkiye Komünist Hareketi yaklaşık 75-80 yıllık geçmişe dayanır. Yüzyılımızın başlarında aydınlar içinde devrimci-demokratik düşünceler gelişmeye başlar. Bu dönemlerde kapitalist dünyada hızla gelişen marksist akım bazı aydınlarımızında ilgisini çekerek etkilenmesini sağlar. Bu etkilenenlerden biride Mustafa SUPHİ'dir. 1883'te Giresun'da doğan, orta öğrenimini Erzurum'da tamamladıktan sonra, İstanbul Hukuk Fakültesine devam edip daha sonra iki yıl Paris'te Sorbon Üniverstesinde sosyoloji öğrenimi gören M.Suphi, Avrupa İşçi Hareketlerini özellikle Fransa ve Belçika'daki grev hareketini yakından izler. O sıralarda Marks ve Engels'in eserlerini inceler. Paris'teki 2.Enternasyonal büroya üye olduğu sıralar Türkiye'de 1908 Jön Türk Hareketi gelişir. 1910 yılında Türkiye'ye dönen Mustafa Suphi henüz kurulmuş olan Osmanlı Sosyalist Partiye girer. Başından itibaren bu partiyle ideolojik çatışmaya giren ve aynı görüşleri paylaşan bir çok arkadaşıyla partiden ayrılır, başka bir sol parti kurma hazırlığına girer. Bu süreci hızlandırmak için "İtham" adlı bir gazete çıkarır ve bunda marksist sosyalizmin ilkelerini anlatır ve Türkiye proleteryasının devrimci bir sosyalist partiye ihtiyacı olduğunu anlatır. İttihat ve Terakkilerin gerçek yüzünün, bunların emperyalistlerin güdümünde savaşa hazırlandığını, emperyalist savaşın halka nelere mal olacağını vs. açıklayarak kitlelere siyasal bilinç verir. Halk düşmanı egemen sınıflar hemen harekete geçer ve 1913 yılında M.Suphi'yi bu yazılarından dolayı Sinop Kalesine sürgüne gönderir. 1914 yılı başlarında M.Suphi bir kayıkla Sinop'tan Rusya'ya kaçmayı başarır, ordan Avrupa'ya geçmek ister. Ancak, 1.Dünya Savaşı patlak verir. Almanya safında savaşa katılan egemen sınıflar Rusya'ya saldırır. Savaş sırasında M.Suphi yakalanır ve önce Kaluga eyaletine, ordanda Ural'a sürülür. Orda fabrikalarda çalışan M.Suphi, Tatar işçileri aracılığıyla Bolşevik partisiyle ilişkiye girer, faaliyetlerine katılır. Ural'da Türkiye savaş esirleri arasında yürüttüğü faaliyetler sonunda ilerde Türkiye Komünist Partisinin savaş kolunu oluşturacak devrimci bir çekirdek kurar. Mustafa Suphi örgütlediği yüzlerce savaş esiriyle 1917 Ekim Devriminde yer alır. Ekim sosyalist devrimi M.Suphi ve diğer bütün savaş esirlerini serbest bırakmayla özgürlüğüne kavuşurlar. 1918 Moskova'ya geçen M.Suphi bundan sonra bütün varlığıyla devrimci mücadeleye atılır. 18 Temmuz 1918 toplanan Türk Sol Sosyalistlerinin Kongresinde TKP yurt dışı kolunun kurulması ve "Yeni Dünya" gazetesini yayın organı olarak kurulmasını kararlaştırılır.

Mart 1919'da yapılan 3.K Enternasyonalin 1.Kongresinde Türkiye Komünist hareketinin temsilcisi olarak katılan M.Suphi , Almanya'nın yenilgisiyle birlikte Türkiye'yi işgal eden emperyalist güçlere karşı mücadeleyi örgütleme faaliyetlerine girişir. Bu sürede Türkiye'deki devrimci çevrelerle bağlarını sürdürüyordu. Merkezi Ankara'da olan Türkiye Halk İştiriyakun Fırkası, İstanbul'da Komünist gruplar örgütlenmişti. Bunlar ve Rusya'da kurulan yurt dışı Komünist Teşkilatında 3000 üyeyi temsilen 75 delege 3-16 Eylül 1920'de TKP'ni kurdu. TKP kurulmasıyla parti olarak emperyalist işgale karşı gelişen kurtuluş mücadelesini örgütlemeye çalıştı. Rusya'daki savaş esirlerinden, diğer Türkiye'li yurt severlerden "Doğu gönüllüleri enternasyonal alayı"nı oluşturmuş, Rumenlerin ve Bulgarlarında katıldığı bu gönüllü alayı emperyalistlere, Beyaz Ruslara karşı savaştı. Bu gönüllü alayı ile birlikte Türkiye'ye geçmek ister. Bakü'den 350 kişiyi Anadolu'da savaşa katılmaları için yollar. Ancak o sıralar Taşnakların elinde bulunan

Ahmet Muharrem ÇİÇEK

Ali Haydar YILDIZ

Atilla ÖZKAN

Meral YAKAR

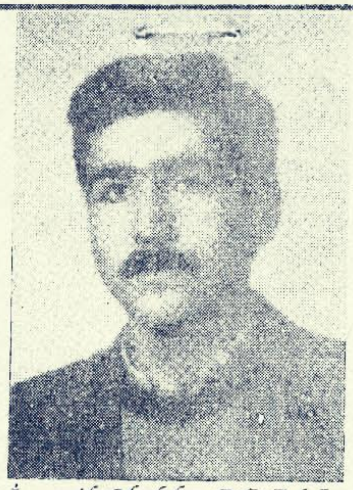

İsmail Hakkı ADALI

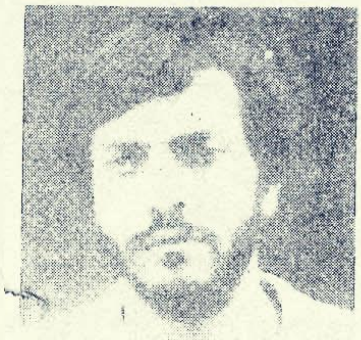

Fevzi YALÇIN

Refa ŞEN

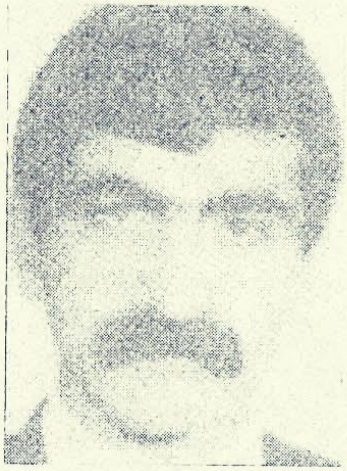

Kemal SOĞUKPINAR

Ermenistan'dan ve Menşeviklerin elinde bulunan Gürcistan'dan geçemez. Bunun üzerine P.nin genel başkanı M.Suphi, M.Suphi'nin eşi, Parti Genel Sekreteri Etem Nejat, Merkez Komite Üyeleri İsmail Hakkı, Mehmet Emin, Hakkı Hilmioğlu,... Çitoğlu'da dahil 15 yönetici komünist Kars üzerinden ülkeye dönerler. Dönmeden önce Sovyetler Birliğine ve M.Suphi'lere tutuklanmayacaklarına ilişkin söz veren Kemalistler, sözünde durmaz ve Kazım Karabekir planıyla kurduğu komployu hayata uygularlar. Kars'tan Trabzon'a yola çıkan komünistler, yol boyunca planladıkları gerici kışkırtmalarla halkı üzerine saldırtmaya çalışırlar. Suphi ve yoldaşları 28 Ocak 1921'de Trabzon'a gelmeyi başarır. Ama önlerini jandarma ve polis keser. M.Suphi ve yoldaşlarının ellerini kelepçeleyip önceden hazırlanmış bir motor ve kayığa bindirilip 28-29 Ocak gecesi arkadan gelen bir motor, M.Suphilerin motoruna yanaşır, kanlı bir boğuşma olur, elleri kelepçeli 15 komünist görülmemiş alçaklık ve vahşilikle katledilirler. Böylece çeşitli milliyetlerdeki Türkiye halkı ilk komünist şehitlerini 71 yıl önce bu ay içinde vermiş oldu.

Bütün bir ömürlerini marksizme adayan, yaşamları engin fedakarlık ve zengin mücadelelerle dolu bu komünistlerin ölümü, bugün olmuş gibi acıları yüreğimizde, anıları hep tazeliğini koruyarak bilincimizde, mücadelemizde yaşamaktadır.

Mustafa Suphilerin şehit edilmesiyle o zaman komünist olan TKP önderlik olarak büyük kayıp aldı. Parti kendine gelemedi. 1922 Ağustosunda yapılan 2.kongresinde ML hattı korunmasına rağmen, ihtilalci yönü geliştiremedi. 1924 yılında toplanan parti konferansıda ilerleme sağlayamadı. P.de sağcılık giderek gelişti. 1924-25'ten itibaren M.Suphilerin M-L partisine ihanet ederek revizyonist bir partiye dönüştürdüler. Bir yandan Şefik Hüsnü, diğer yandan dahada sağında olup Kemalizmin uzantılığını yapan Şevket Süreyya Aydemir, Vedat Nedim Tör, Partiyi burjuva ihanet kulübü haline getirdiler. Aydemir ve Tör, başından beri partide kemalizm kuyrukçuluğunu yapmaya çalışmış,Sonraki yıllarda burjuvazi ve polisine teslim olup hizmetine girmişlerdir.Oportunist-Revizyonistleştirilen partiyi , 1956'da Sovyetler Birliğindeki geriye dönüşle birlikte, Rus modern revizyonizminin uzantısı olarak, karşı devrimci sahte komünist partisi haline getirdiler. Böylece bir yandan düşman, diğer yandan bu hainler Türkiye halkını elli yıl karanlığa mahkum etmişlerdi.

1960'larda dünyada ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerinin gelişmesi, Çin Proleter Kültür Devriminin dünyayı yankılandırması , içte işçi sınıfının ekonomik, demokratik hareketinin ve köylü hareketinin gelişmesi, Marksist-Leninist düşüncelerin gelişmesini hızlandırdı. Özellikle gençlik içinde, altmışların ortalarından sonra oportünizm, revizyonizm ve reformizme karşı mücadele hızla gelişti. Bu sürede bazı devrimci örgütler kuruldu. Bunların içinde ideolojik mücadele kıyasıya sürdü. Bu mücadelede yetişen ve gelişen marksist kadrolar, içinde yer aldığı küçük burjuva TİİKP'i, M-L sınıf hareketinin gelişmesi önünde engel görerek ayrılıp, 1 Nisan 1972'de TKP/M-L'i kurdular. Böylece elli yıllık reformist-revizyonist karanlık süreci parçalayıp, M.Suphi TKP'nin kızıl ışığını yeniden alevlendirerek, çeşitli milliyetlerdeki halkımıza aydınlık geleceğin yolunu gösterdiler.

Aradan yarım yüzyıllık kesintiden sonra çeşitli milliyetlerdeki proleterya ve emekçi halkımız TKP/M-L ile yeniden proleterya partisine kavuşmuş oldu.

Partimiz, faşizmin devrimci harekete azgınca terör estirdiği bir dönemde çok zor koşullarda kuruldu. Kuruluşuyla birlikte düşmanın şimşeklerini üzerine çekti ve yoğun saldırılara maruz kaldı. 12 Mart 1971 darbesi devrimci hareketlere ağır kayıp verdirmişti. Artık baskıların odağı; yeni kurulan ve M-L hattıyla

onlar için en tehlikeli durumda olan partimiz oldu. Partimiz,bir taraftan örgütsel faaliyetini oluşturup geliştirerek gücü ölçüsünde düşmana karşı askeri eylemlere girişiyor ve p. faaliyetini bu sıcak mücadele ortamında çelişleştirmeye çalışıyor, diğer yandan uluslar arası alanda modern revizyonizme tavır koyarak, içte bunların uyduları TKP,TİP gibi modern revizyonistlere,TİİKP gibi revizyonist-pasifist örgüte, THKP-C, THKO gibi küçük burjuva parti ve örgütlerin revizyonist, kemalizm etkilemeli, sosyal şoven vb. görüşleri amansız eleştirilere tabi tutularak bu mücadele içinde parti ideolojik olarak çelikleştiriliyordu.

Bu mücadeleler içinde fazla geçmeden, M.Suphi TKP'si kurulduktan 1 yıl geçmeden ağır kayıp alması gibi, devamı olarak kurulan partimizde kurulmasından bir yıl sonra önder kadroların çoğu,ya şehit olarak yada esir düşerek parti ağır kayıp aldı. Türkiye Komünist Hareketi tarihinde ikinci subjektif yenilgisini alıyordu.

Yeniden kurulan partimiz ilk kayıbını yine Ocak ayında, 24 Ocak 1973'te Dersim'in Zel dağındaki Mirik mezrasında barındığı bir mağaranın düşman kuvvetlerince kuşatılmasıyla çok zayıf bir silahlı savunmayla , çatışmada değerli bir üyesi Ali Haydar YILDIZ'ı şehit vererek aldı. Bu çatışmada kimi önderi yoldaşlar yara almadan, parti kurucu önderi İbrahim KAYPAKKAYA yoldaş da yaralı olarak kurtuldu. Ancak 4 gün sonra bir ihbarla düşmana esir düştü ve 3,5 ay akıl almaz en ağır işkencelerle Diyarbakır'daki MİT binasında alçakça katledildi. Aynı yıl peşpeşe bir çok p.kurucu önder kadrolar düşmanın eline esir düştü.

Aynı yıl partinin ilk bayan şehidi Meral YAKAR yoldaşıda, yaralı halde hastahanedeyken düşmanın baskı ve işkenceleriyle Ocak ayının sonlarında yitirdik. 18 Ocak 1976'da Atilla ÖZKAN'ın Zeytinburnu'ndaki evi Mete Altan, Muhsin Bodur ve Uğur Gür sorumluluğundaki faşist polis timleri tarafından basılarak çatışmada yoldaş şehid edildi. Daha sonraki yıllarda Haydar ASLAN, İhsan PARÇACI(24 /1/ 1981), Metin KAYA(1988) Haydar DOĞAN(1991), vs. bir çok yoldaş Ocak ayı içinde çatışmalarda alçakça katledildi.

Gerek LENİN,R.LÜXSEMBURG,K.LİEBNECHT in bu ayda yitirilmesi, gerekse Mustafa Suphi ve yeniden kurulan partimizin ilk şehitlerinin Ocak ayında ve Ocağın son haftasında yoğunlaşması, yine şehitlerimizin hergün yoğunlaşması ve tek tek anmanın kolay olmamasından dolayı partimiz, 2.Konferansında,her yıl Ocak ayının son haftasını PARTİ ve-DEVRİM ŞEHİTLERİNİ ANMA HAFTASI ilan etmiştir.

Mustafa Suphi'den sonra, partimizin üç genel sekreteri; 1973 Mayısında İbrahim KAYPAKKAYA ve 1981 Eylülünde Süleyman CİHAN en korkunç işkence altında ser verip sır vermeyerek, 1987 Mayısında Kazım ÇELİK destansı bir çatışmada şehit olmuştur.

Partimiz yirmi yıllık süreçte yüzlerce şehit vermiştir. Genel sekreterler dışında Merkez Komite üyesi Hayrettin BAKIŞ çatışmada şehit olmuştur. Mehmet Zeki ŞERİT, Ahmet Muharrem ÇİÇEK, Cemil OKA, Selahattin DOĞAN, İsmail HANOĞLU, Ali GEÇGEL, Ali YILMAZ, Efendi DİZİL, Orhan BAKIR, Ali UÇAR, Veysel UYAR, Hasan Hakkı ERDOĞAN, Ali KARADAĞ, Ali METE, Hıdır AYKIR, Cihan TAŞ, A.Haydar ARSLAN,Haydar ASLAN,Hüseyin TOSUN, Rıza SÖKMEN, Zeki UYGUN, Ali Rıza BOYOĞLU, Ünal KÜÇÜKBAYRAK, İbrahim POLAT, Mehmet Kemal YILMAZ, İsmail ORAL, Metin KAYA, Niyazi SEZGİN, vs. gibi önder kadro ve üyeler başta olmak üzere ismini sayamadığımız bunların dışındaki bir çok üye, aday üye, ileri sempatizan ve örgütlü yoldaş, örnek direnme ve engin fedakarlık ruhuyla çatışmalarda veya işkencehanelerde, hiç bir kişisel çıkar taşımaksızın, çeşitli mil-

Deniz GEZMİŞ

Yusuf ARSLAN

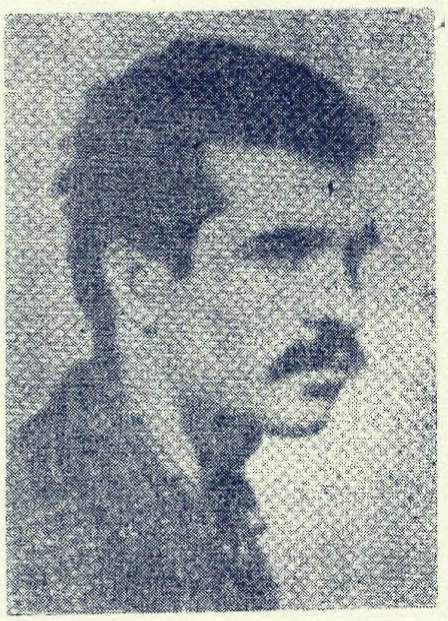

Hüseyin İNAN

Mahir ÇAYAN

liyetlerdeki proleterya ve emekçi halkımızın kurtuluşu için ömrünü adayıp, hayatlarını , gözünü kırpmadan feda ederek mücadele bayraklarını bize emanet ettiler.

Devrim şehitlerini anarken, Deniz GEZMİŞ, Hüseyin İNAN, Yusuf ARSLAN, Mahir ÇAYAN, Sinan ÇEMGİL, M.Fatih ÖKTÜRMÜŞ, Tamer ARDA, Necdet ADALI, Erdal EREN,Mustafa ÖZENÇ, Zeki YUMURTACI,İrfan ÇELİK'ler ve yüzlercesini anmadan geçebilirmiyiz?

Devrim yolunda hayatlarını tereddütsüz feda eden bütün şehitler büyük saygıya değerdirler. Ancak, komünist olarak p. şehitlerimizi anmak dahada önem ve anlam taşır. Bu anlam ve önem, onların M-L/MZD bilimini kavrama ve kendini adamaları, amaçları, hedefleri vb.den gelir. Unutulmamalıdır ki önümüzdeki devrim demokratik devrimdir. Bir anlamıyla burjuva demokratiktir. Hedeflediği temel kapitalizm öncesi ekonomik biçimler ve emperyalizmdir. Kapitalizmi bir bütün olarak hedeflemiyor. Dolayısıyla bu devrimden menfaati olan ve bunun için harekete geçen bir çok sınıf ve tabaka var. Bunlarda, bu amaçları için kitleleri harekete geçirmeye çalışmakta ve hatta sınıf bilincinden yoksun proleterleri bile etrafına çekebilmektedirler. Ama bu sınıflar, tabakalar ve görüşlerinin hedefi, önünde-sonunda burjuvadır ve kapitalizmi hedeflerler; Amaçları, sosyalizmi ve komünizmi inşa etme değil. Ancak, sınıf bilinçli proleterya, izlediği doğru siyasal çizgiyle ve mücadelede verdiği güvenle yedeğine aldığı sınıf ve tabakalarında desteğini alıp demokratik devrimde çakılıp kalmayarak sosyalizm ve komünizmin inşasını hedefler.

M.Fatih ÖKTÜLMÜŞ

Demek ki, içinde bulunduğumuz devrim sürecinde, bu uğurda ölenlerin hepsi devrim şehidi olmalarına, bu süreçte ortak hedefler taşımamızdan dolayı bizimde şehitlerimiz olup , sahip çıkıp anmamıza rağmen, komünizm şehitleri olarak parti şehitlerimizi anmak daha farklı anlam ve önem taşımaktadır.

Devrim şehitlerini anmak, genel olarak onların devrime katkıları, gösterdiği fedakarlıkları, azmi, kararlılığı, devrime hayatını feda etmelerine sahip çıkmak, onların mücadelesini örnek almak ve bize emanet ettiği yerde mücadelelerini sürdürerek onlarında intikamını sınıf olarak düşmandan almak olarak anlamalıyız.

Komünizm şehitlerini, bunların yanısıra, M-L/MZD bağlılığı, yer küresinde bütün anti marksist akımlara karşı gösterdikleri tutarlı ve kararlı mücadele, kendimizi sürekli yenileme, zorlukların üstesinden gelme azmi, komünizm uğruna gösterdikleri eşsiz fedakarlık, korkuya , tereddüte kapılmadan,dizleri titremeden, engin bir ruhla hayatını mücadeleye adamalarına sahip çıkmak, örnek almak ve sürdürmek olarak anlamalıyız.

P.şehitlerimizi anmada basit bir saygı ve üzüntü göstermeyi anlamıyoruz. Kuşkusuz hergün yeni yoldaşlarda eklenen şehitlerimizin bizden koparılması, bizleri sarsmakta, yüreğimizi dağlamakta ve kötü üzmektedir. Ancak bu kaçınılmazdır, sömürücü sınıflardan kurtulmanın başka yolu yoktur. Sınıf mücadelesinin başarısı şehitlerimizin omuzunda yükseleceğinin bilincinde hareket etmek zorundayız. Şehitlerimizi anmak, onların siyasi güzergahında yürüyerek, ömrünün yetmediği mücadelesini canla başla daha aktif sürdürmek, komünizm kavgasında zaferi yakınlaştırmak olarak anlıyoruz ve ancak öyle onlara layık olabiliriz.

Şehitlerimizi anmak, onların

savunduğu Marksizm, Leninizm, Mao Zedung Düşüncesi bilimini kararlılıkla ve azimle savunmaktır. Emperyalizm ve cephesinde hareket eden bütün burjuva güç ve düşüncelerin, Rusya ve bloğu, Arnavutluk ve Yugoslavya'daki açıktan çöküşü bahane ederek, bunu, M-L/MZD saldırı kampanyasına dönüştürdüğü bugünkü ortamda M-L/MZDyi tavizsizce ve kararlılıkla savunmak her zamankinden daha önem taşımaktadır.

Şehitlerimizi anmak, genel olarak revizyonizme, troçkizme, oportünizme, özel olarak bugün dünyada ve ülkemizde egemen olan ve gelişme eğilimi gösteren, reformizme, ekonomizme, tasfiyeciliğe, yılgınlık ve karamsarlığa karşı M-L/MZD silahıyla tutarlı ve kararlı bir şekilde mücadele etmek, bu saldırıyı çoşkulu ve ihtilalci bir çizgiyle pekiştirmektir.

Sağ oportünizmin bu eğilimlerini ideolojik baş düşman ilan edip, güçlü darbeler indirerek ve tecrit ederek bu mücadeleyi ihtilalci pratikle taçlandırmaktır.

Şehitlerimizi anmak, M-L/MZD'nin evrensel ilkelerini ülkemiz koşullarına uygulamak, onların gereklerini yerine getirmek, *pratik mücadele içinde geliştirmek*, bu mücadele içinde dönüşmek, dönüştürmek ve aşmaktır.

Şehitlerimizi anmak, proleterya ve emekçi halka derinden bağlılıktır. Onların çıkarlarını hayatın her alanında tavizsiz savunmaktır. Kitlelerin amiri

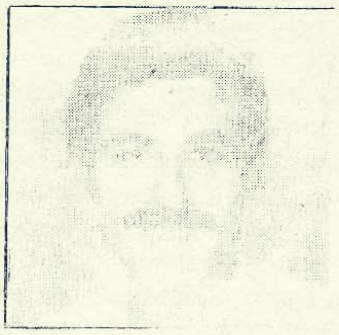

Ünal KÜÇÜKBAYRAK

Hüseyin TOSUN

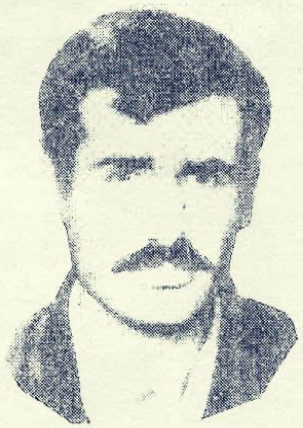

Hayrettin BAKIŞ

Zeki UYGUN

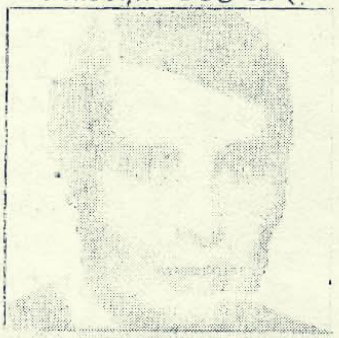

A.Rıza KOYOĞLU

M.Zeki SERİT

Hasan Hakkı ERDOĞAN

Rıza SÖKMEN

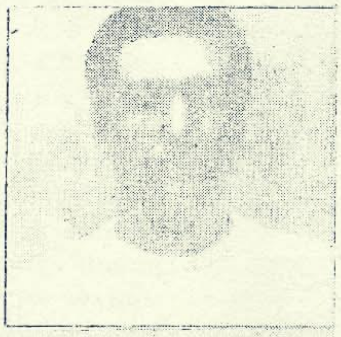

M.Kemal YILMAZ

Haydar ARSLAN

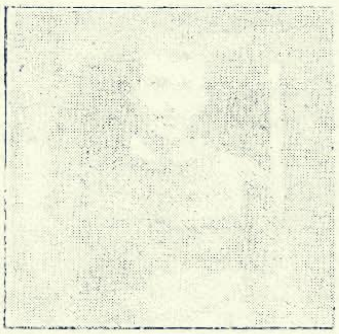

İbrahim POLAT

Kamile ÖZTÜRK

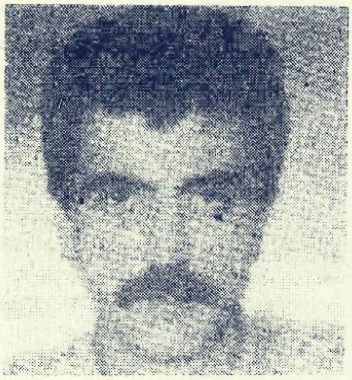

İsmail ORAL

Ali UÇAR

İsmail HANOĞLU

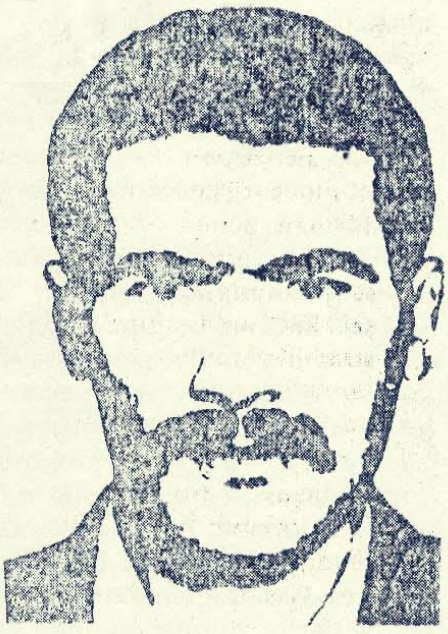

Ali GEÇGEL

ve bürokrat bir politikacı değil, yorulmak bilmeyen bir öğretmeni olmaktır. Halkın öğrencisi, sonra öğretmeni olmaktır. Halkı bıkmadan usanmadan eğitmektir. Onların geri kesimlerinin bilinçsiz ve geriliğinin kaynağını onlardan değil, onlara hüküm sürenlerde görmektir. Onları aydınlatmama sorumluluğunu kendinde görüp, azimle onlara siyasal gerçekleri göstererek, örgütleyip, silahlı mücadeleye seferber etmektir.

Şehitlerimizi anmak, çeşitli milliyetlerdeki proleterya partimize derinden sevgi ve bağlılıktır. Partinin M-L/MZD'ye bağlılığını, ideolojik-örgütsel birliğini herşeyin üzerinde tutmaktır. Partiyi sadece düşman saldırılarına karşı koruma değil, içte çıkacak düşman unsurlara, grup ve hiziplere karşıda gözbebeği gibi korumaktır. Parti yıkıcılarına, parti tasfiyecilerine, partiyi düşman karşısında güçsüz düşürmeye, yenilgiye uğratmaya çalışanlara, kitleler içinde partiyi teşhir edip, küçük düşürmeye çalışanlara fırsat vermeyip , bu anti parti düşmanca yöntemlere karşı amansızca mücadele yürütmektir.

Şehitlerimizi anmak, parti ruhuyla yetişmektir ve parti ruhunu yaşatmaktır.Disiplinli ve sıkı çalışmaktır. Partinin parçası olmaktır. Komünizmi hedefleyen partiye kendini adamaktır. Dava adamı olmaktır. Kendisinden çok yoldaşlarını ve halkını düşünmektir. Sadece kendisi için değil, partisi için, halkı için yaşadığını, onların parçası olduğunu bir an olsun unutmamaktır. Düşünce, söz ve davranışlarında açık yürekli, dürüst, samimi ve içten olmayı yaşam biçimi haline getirmektir.

Şehitlerimizi anmak, devrime bağlı kalmaktır. Kendini devrime adamaktır. Hayatını vermeye hazır olmaktır. Devrimi kesintisiz komünizme kadar sürdürmektir. Komünizm yolunda eşsiz fedakarlıklar göstermektir. Azimli ve yaratıcı olmaktır.

Şehitlerimizi anmak, kendimizi teorik-siyasal olarak durmadan, sürekli aşarak ilerletmektir. Parti ve devrimin zorluklarına, daha yüksek ve karmaşık görevlerine hazırlamaktır. Zorluklardan kaçmak veya yelkenleri indirmek değil. Açık bir kafayla hareket ederek zorlukların üstesinden gelmektir.

Şehitlerimizi anmak,onların silahlı mücadele çizgisinde ısrarlı olmak ve hayata uygulamak için canla başla çalışmak,bu yönde eşsiz fedakarlıklar göstermek,edilgenliği kırmak,savaşın bedellerinde kaçınmamaktır.

Düşmanlarımız iktidarlarını kendiliğinden bırakmayacağına ve şiddet zoruyla koruduğuna, en ufak bir eylemi güçlü bir silahlı saldırıyla bastırdıklarına, bastırmak istediklerine, hatta katliamlar yapıp sıradan kitleleri bile kurşuna dizdiklerine göre, silaha daha sıkı sarılıp, bedellerini ödemeye hazır olmaktan başka çare yok."Ezim ezim ezilmiş,bitkin,boynu eğik bir yük beygiri gibi ağır ağır,çeke çeke ölmektense,bu iğrenç düzenin savunucuları ve koruyucularına karşı yürütülen açık bir mücadelede can vermeyi yeğle"me(Lenin) kahramanlığını göstermeliyiz.Bir savaşta kan dökülmeden, bedeller ödenmeden, zaferin kendiliğinden gelmeyeceği ortadadır.

Şehitlerimizi anmak, merkezi görev olan kırsal alanlara yerleşmek, gerilla savaşında yoğunlaşmak ve savaşı geliştirip yaygınlaştırmaktır. Gerilla faaliyetini, *adına layık bir gerilla savaşına dönüştürmektir*. Mükemmelliyetçi değil, savaş içinde *savaşa savaşa* mükemmele ulaşılacağını görmektir. Güç ve olanakların yaratılmasından sonra savaşmak değil, asgari bir güçle *savaşın içinde ve savaşın kazanımlarıyla* güç ve olanaklara kavuşabileceğini kavramaktır. *Örgütlenmeyi merkezi göreve göre şekillendirerek, bütün örgütlenmenin merkezi göreve hizmet etmesini sağlamak ve bütün örgütlülüğün faaliyetlerini her an,ne derece merkezi göreve hizmet ediyor* diye göz geçirip ona göre hareket etmesini sağlamaktır.

Şehitlerimizi anmak, partiyi olduğu gibi örgütlenmelerini sürekli sağlamlaştırmaktır.

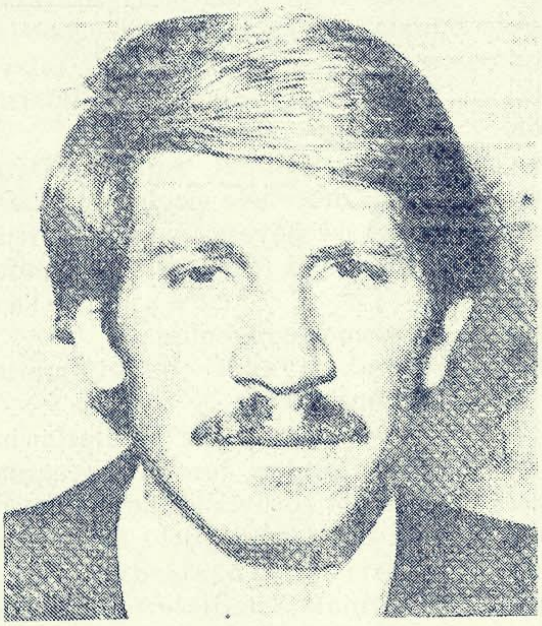

Orhan BAKIR

Hatice DİLEK

M.Şefik KARAAĞAÇ

Sağlamlaştırmayı daraltma değil, tersine geniş yığınlara ulaşıp, onları örgütleyerek gövdeyi geniş tutmak, geniş kitleleri harekete geçirerek devrime seferber etmektir. Örgütlenmeyi sağlamlaştırmak, örgütlenmeyi sürekli gözden geçirerek eksikleri gidermek, olumsuzlukların yolunu tıkamak, illegaliteye önem vermek, illegaliteyi geniş yığınlardan uzak durmak, kaçmak değil, örgütsel ilişki ve ağını gizli tutmak olarak ele almak, insanlara görev ve sorumluluk vermeden korkmayarak onların bu görevlendirmeler içinde gelişeceğini, olumlu-olumsuzluklarının o zaman çıkarılacağının bilincinde hareket etmek, yeni gelişecek genç insanların yolunu açmak, partiye taze kan aktarmak olarak anlaşılmalı. İnsanlarımızı örgütlenme içinde kitle eylemleri ve askeri pratik faaliyetler içinde pişirmek, geliştirmek. Parti ve örgütlenmeyi sürekli canlı tutmak olarak anlamalıyız.

Şehitlerimizi anmak, düşmanla silahlı mücadele içinde olduğu gibi, esir düşüncede ser verip sır vermeyerek İ.Kaypakkaya ve bir dizi yoldaşın geleneğini yaşatmaktır.

Düşmanın, silahlı mücadele yürüten örgütlerin,hele hele sınıf hareketi olarak partimiz üzerinde , sıradan bir örgütün üzerinde durmasından kat kat fazla durduğunun bilinciyle de hareket edip, işkencehanelerde kızıl direnme destanlarını yaratmaktır. Aynı ruhu,düşmanın cezaevlerinde ve mahkemelerindede göstermektir. Cezaevlerini birer okul, mahkemeleride devrimi savunma kürsüsü haline getirmektir.

Şehitlerimizi anmak, ezen ulus durumundaki Türk şovenizmine karşı mücadele etmek, özellikle bugün hortlatılmaya çalışılan Turancılık ve ırkçılığı teşhir ederek,buna karşı amansız mücadele yürütmektir. Çok uluslu olan Türkiye'de ezilen ulus durumundaki Kürtlerin üzerindeki ulusal baskıya karşı çıkmak ve teşhir etmek, Kürtlerin kendi kaderlerini kendilerinin tahin etme hakkını tutarlı ve azimle savunmaktır. Bütün milliyetlerdeki proleteryanın sınıf örgütü olarak, bütün ezilen milliyetler üzerindeki milli baskıya karşı gelip , bütün milliyetlerin hak eşitliğini savunmaktır. Ezilen ulus şovenizmine karşıda mücadele etmektir. Milliyetçiliğin temeli burjuva ulusal çıkarlardır. Milliyetçilik burjuvazinin dünya görüşüdür. Proleteryayı sınıf çıkarından, sınıf mücadelesinden uzaklaştırır, onların dikkatlerini kendi çıkarı olan "ulusal çıkarlar"a yöneltir. Böylece, başta kendi ulus proleteryası olmak üzere, uluslar proleteryasını sınıf çıkarlarından uzaklaştırmakla yetinmemiş olur, birbirinden koparark, güvensizlik ve düşmanlıklara yöneltir. Böylece, onları sınıf kardeşlerinden uzaklaştırıp birliğini parçalar, sermayenin boyunduruğuna mahkum etmeye çalışır.

Bugün şehitlerimizi anmak, Parti 4.Konferansında ortaya konulan görüş ve kararları iyi kavrayıp, görevlerimizi engin şevk, kararlılık ve fedakarlık ruhuyla yerine getirmektir. Nerede bulunulursa bulunulsun merkezi görevi iliğinde hissetmek, onun gereklerini çalışma tarzı ve yaşam biçimi haline getirerek çalışmaktır.

Merkezi görevi deyim ve ya yüzeysel olarak tekrarlayıp geçmemeliyiz. O, nesnel koşulların zorunlu dayatmasıdır. Devrimin yoludur. Silahlı mücadeledir. Stratejik bir tespit, stratejik bir örgütlenme, temel ve esas mücadele biçimimizdir.

Merkezi görevi kavramak, siyasal çalışma ve siyasal mücadelenin öneminide kavramaktır. Siyasal mücadeleyi pratiğe yön vermek, onun yolunu aydınlatmak olarak görmektir. Bu siyasal faaliyet ışığında, devrimin şiddet yoluyla, gerilla savaşı yoluyla gelişeceğinden hareketle , kırsal alanlarda silahlı mücadele ve ordu örgütlenmesinde yoğunlaşmak, örgütlenmesini buna göre oluşturarak, bütün faaliyetlerini dolaylı ve dolaysız buna hizmet etmesini sağlamaktır. Bütün faaliyetlerini bunun ışığında sık sık gözden geçirerek, eksiklerini

veya kösteklerini aşmak, mücadeleyi merkezi görevin ekseninde toplayarak yükseltmek olarak kavramalıyız. Bu özü kavradığımız ve hayata uyguladığımız oranda şehitlerimize , partimize , 4.Konferansımıza layık olabiliriz.

Bugün şehitlerimizi anmak, partiye güvenmektir. *P.nin karar ve görevlerini harfiyen yerine getirmektir. Partiye yeni ve canlı bir ruh kazandırmaktır.* Partinin zorluklarını omuzlamak, üstesinden gelmektir. *Yaratıcı olmaktır.* Partiyi geliştirip, sağlamlaştırmaktır. *Partide kurumlaşmayı sağlamak* ve oturaklı hale getirmektir.

Bugün şehitlerimizi anmak, Türkiye devrimci hareketinde hemen hemen hepsinde egemen olan *pasifizm ve önemli ölçüde kendiliğindenciliği, kuyrukçuluğu sadece ideolojik-siyasal olarak mahkum etmek değil, pratik olarak mahkum etmek,* şehitlerimizin açtığı ve bizlere emanet ettiği savaşı adına layık bir şekilde gözüpek ve yırtıcı bir şekilde sürdürmek ancak öyle mümkün olur. Bu açıdan,*bütün yoldaşlarımız ve bütün devrimciler kendini ciddi derecede sarsmalı, üzerindeki ölü toprağını atmalı, uyuşuk, evrimci, reformist çalışma tarzından ve yaşamdan kurtulmalı,* komünizme, partimizin ve şehitlerimizin ruhuna layık olarak üzerine düşeni yerine getirmelidir.

Düşmanlarımız bugün daha açık bir şekilde savaş ilan etmekte, parlamentoda "terör" estirme konusunda milli mutabakat sağlamaktadır. Sadece resmi ordusu ve polisiyle yetinmemekte, özel savaşın paralı ordusunu açık kurmakta. Bir başka deyimle kont-gerillayı yenilemekte ve resmi duruma getirmektedir. Her gün polis ve ordusunu daha deneyimli ülkelerin eğitimiyle yetiştirmekte,Faşizmin temsilcilerinden Ecevit 1978'de İngiltere'den Scotland Yard'ı çağırarak, karanlık güçlerini eğittiğini,böylece devrimcilere kayıplar verdirdiğini itiraf etmektedir. Bugün yeniden çağırıp eğitilmelerini kamuoyu önünde açıkça istemekte,bu güçlerini modern araç ve gereçlere kavuşturmaktadırlar. Diğer taraftan Türkeş 40'ar kişilik halinde sivil faşist eğitimlere giriştiğini kamuoyunda açıkladı, RP kürdistanda "islam mücahitleri" ve batıda "Müslüman gençlik" adı altında sivil faşist örgütlenmesini hızlandırıp terör olayları düzenlemekte ve şu an okullarda sık sık ilerici öğrencilere saldırılar düzenlemekte. *Kemalist asker ve polisler örgütü* adı altında kont-gerilla yeni tertipler peşinde. Resmi devletin özellikle Kürdistanda estirdiği terör , hergün insanları evinde, sokakta, yolda, işte alıp götürüp kaybettirdiği herkes tarafından bilinmekte. Bu eylemlerini büyük şehirlerdede son dönemlerde arttırmaya başladılar. Bütün bunlar sınıf mücadelesinin gelişmesi karşısında düşmanın yoğun bir terör estirmeye giriştiğini, girişeceğini gösteriyor... Kimse cellatların başında dikileceği anı bekleyip ondan sonra uyanıp bir şeyler yapmasını beklememeli. Böyle bir ruh,bırakalım komünist veya devrimcide, demokrat ve sıradan insanda bile olmamalıdır. Düşman açıktan savaş yürütüyor, özel savaş birlikleri kuruyor. O halde daha ivedi olarak, başta komünistler olmak üzere, bütün devrimciler içindeki uyuşukluğu atmalı, düşmanın savaşına karşı savaşı geçikmişde olsa yüksek sesle haykırmalı ve savaşa atılmalı. P. 4.Konferansımız ışığında ve TİKKO'nun safında üzerine düşenin azamisini yapmalıdır. Yoksa cellatlar başına dikilince, uyansada iş işten geçeceğinden pek yapacak bir şeyi kalmamış olur.

Bugün küçümsenmeyecek bir devrimci potansiyel mevcuttur. Bunu herkes görmelidir. Bugün emp., uşakları bütün düşmanlarımız bir taraftan, burjuva demokratları, dönekler ve küçük burjuva örgütleri diğer taraftan, hep bir ağızdan Rusya ve blokundaki açıktan çöküşle birlikte marksizm ve sosyalizme saldırıları eşliğinde, sosyalizmin

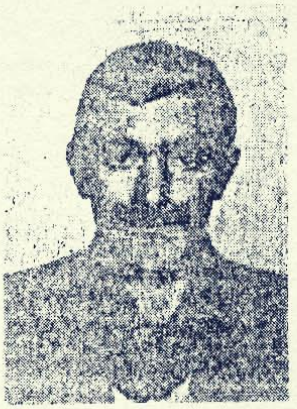

Veysel UYAR

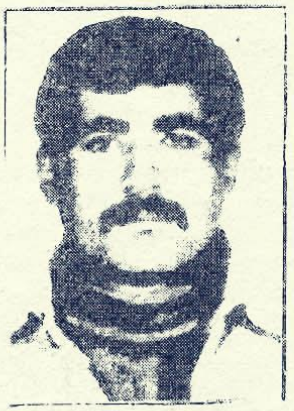

Ali KARADAĞ

Murat DİRİ

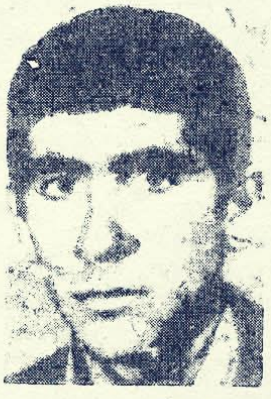

Aziz SÜER

bir umut olmaktan çıktığını, kitlelerin soğuduğunu, gerilediğini, devrimci ruhunun kalmadığını veya düştüğünü, devrimci durumun gerilediğini vb. avaz avaz bağırarak kitlelerde umutsuzluk, devrimcilerde moral bozukluğu yaratmasına çalışıyorlar. Aslında kendilerinde olan kötü ruh halini, kendilerinde olan çöküşü, şevkten yoksunluğunu halka yükleyerek, ihtilalci ruhlarıda etkilemeye çalışıp yanlarına çekmeye çalışıyorlar. Bu gibi devrim düşmanı düşünceler ve öyle ruh halleri teşhir edilmelidir, yüzleri ortaya çıkarılmalıdır.

Oysa bugün ciddi bir potansiyel var.Kitleler bir arayış içinde,pratikte önderlik edip güven verecek bir devrimci güç bekliyor. Ama onlara pratik önderlik ya yok yada çok zayıf bir durumdadır. Kitleler tarif edilemez yoksulluk ve sefalet içindedir. Muazzam bir kin ve nefret taşımaktadırlar. Ama itiraf edelimki onlara ulaşma, onları aydınlatma, örgütleme ve harekete geçirme yönü zayıftır. Bu zayıflık, bu zaaflar giderilmelidir. 20 Ekim 1991 seçimlerinde para cezalarına rağmen oy kullanır durumda olan kitlenin %25'i sandık başına gitmedi. Bunlar, parlamentoya, düzene, mevcut partilere güveni kalmayan, bunlardan umudunu kesen kesimdir. Koalisyon hükümeti sonrası Bakırköy seçimlerinde %60 civarında sandık başına gitmedi. Kağıthane'de %48, Çatalca'da %30 oranında gitmedi. TÜSİAD'ın araştırmasına göre halkın yarıdan çoğu düzenin bir "ılımlı" devrimle değişmesinden yana,bunu kendileri açıklıyorlardı. Kitlelerin bu durumu ve yönelimi burjuva partilerini ve düzeni ciddi derecede düşündürüp, korkutuyor. Kitlelerin bu durumu çok sevindiricidir. Şehirlerde işçi ve memurların direniş ve grevlerine hergün yenileri ekleniyor. Çok büyük iş günü kayıplarına neden olduğunu istatistikler ortaya koyuyor. Kürdistanda kitleler düzene karşı sokaklara dökülüyor, direniş biçimlerine başvuruyor. PKK'nın olduğu yerlerde PKK'yı, partimizin olduğu yerlerde partimizi desteklemektedir. Kim önderlik ederse onun desteğinde devletin estirdiği terör ve sefalete karşı gelmektedir. Komünistler ve devrimcilerin önderlik etmediği yerlerde kitlelerin milliyetçiliğin peşinde gitmesi doğal bir şeydir."...yeni dereler sabırsızca yeni bir yol arar ve sosyaldemokrat bir dere yatağı bulamayınca sosyal- demokrat olmayan bir yola akarlar..."(lenin).

Kitleler, köylerde ve şehirlerde harekete geçmek istiyor. Ama onlara önderlik etmeyenler, önderlik edecek çaba, yürek ve derdi veya dermanı olmayanlar, felaket tellallığı yapıyor, 'devrimci ruh sönüyor','devrimci gelişme yok',' siyasi örgütlere ilgi azalıyor',' kitle hareketlerinde gelişme yok', duraklama, hatta' gerileme var'. vs. Kitlelerin kendiliğinden ayaklanıp, iktidara yönelmeleri veya ele geçirmeleri bekleniyor. Kitlelerin en 'ileri' kesimleri olarak öncülük iddialarından dolayı kendileri önderlik edeceğine, kitlelerin harekete geçip, önderlik etmesini bekliyorlar. Kitleler iktidara yönelecek, tam o zaman bu "öncü"lerde imdadına yetişecek, kitlelerde hemen bunları dört gözle bekleyip, gelir gelmez omuzlayıp, iktidara taşıyacağını bekliyorlar. Bu gibi anlayışta olan avantacı sülükler çok bekler.... Ama, kitlelerin gönül rahatlığıyla beklemeye, mucizeler olana kadar miskin miskin oturup bir şeyler çiziktirmeye ne niyeti, nede sabrı vardır. Kitleler düzene karşı doludur. Şurda yada burda ekonomik, demokratik ve siyasal mücadele yürütüyor. Bu mücadelesi gelişiyor, ağırlıklı olsada tamamen kendiliğindencide değil, komünist ve devrimci hareketlerin bunda çabası vardır ama, henüz layıkıyla önderlik edip harekete geçirmiş değildir. Partimiz bu görevini kararlılıkla yerine getirmek azmindedir. Bu, boynumuzun borcudur. Bütün yoldaşlarımızın ve devrimcilerin boyun borcudur. Buna layık olmalıdırlar.

Düşmanın halka çektirdikleri ve döktükleri kanların hesabını bir bir sormak için, devrim şehitlerinin katillerini tek tek de olacağı gibi,sistemlerini ayakta tutan güçlerini bütünüyle yok etmek için, şehitlerimize ve halkımıza söz veriyoruz:partimiz temel mücadele biçimi olan halk savaşında yoğunlaşarak, sınıf mücadelesinin engin denizinde üzerine düşeni layıkıyla yerine getirecektir. Biliyoruzki, bunu yaptığımız oranda parti ve şehitlerimize layık olabiliriz. Ancak, o zaman şehitlerimiz ve halkımızın ruhu rahat olacaktır. Ancak, o zaman şehitlerimizin amacına layık olabiliriz.

Hüseyin CEVAHİR

Ulaş BARDAKÇI

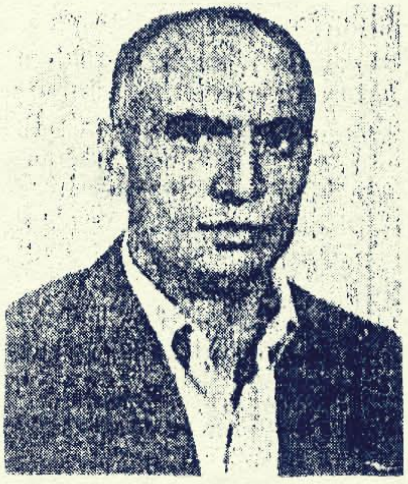

Ali METE

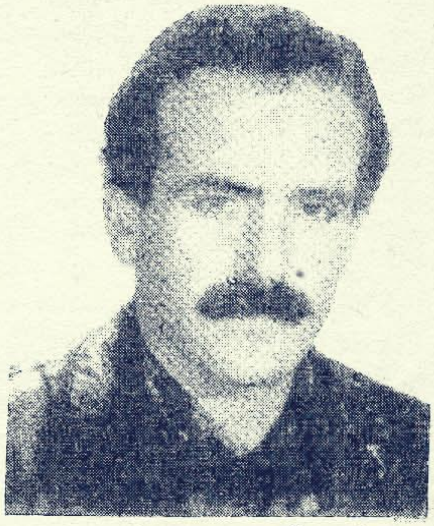

Baba ERDOĞAN

Viladimir İliç Ulyanov (LENİN)

Lenin Yoldaşı Saygıyla Anıyoruz

Bugün, Marksizmin büyük önderlerinden, Leninizmin yaratıcısı, enternasyonal proleteryanın ve ezilen dünya halklarının büyük önder ve öğretmeni , bolşevik partisinin kurucusu, Büyük Ekim Proleter Devriminin mimarı, dünyanın ilk proleterya diktatörlüğü devleti ve SSCB'nin kurucusu ve başkanı, 3.Komünist Enternasyonalin öncüsü, emperyalizmin uşaklarının, her türlü oportünizm ve revizyonizmin can düşmanı büyük deha Lenin'in 68. ölüm yıldönümüdür.

Saltanatını yitirmenin verdiği çılgınlıkla karşı devrim, piyonu olan bir kadın vasıtasıyla 1918 yılında Lenin yoldaşa saldırı düzenledi. Lenin yoldaş aldığı yaranın etkisiyle fiziken fazla yaşayamadı ve 21 Ocak 1924'te 54 yaşında bedenen aramızdan ayrıldı. Ama, evrensel düşüncesi dünya proleteryasına ebediyen yol gösterecek, ölümsüz anısını her zaman saygıyla anmaya devam edeceğiz.

Rosa LÜXEMBURG

Alman proleteryasının örnek komünist önderleri Rosa Lüksemburg ve Karl Liebnecht yoldaşları anıyoruz!

Emperyalizmin yeniden paylaşım için dünya savaşı çıkardığı, Komünistlerin ensesinde kılıçını salladığı, 2.Enternasyonalin RSDİP dışındaki başlıca partilerinin "Anavatan savunması" adı altında komünizme ihanet edip sosyal şoven, sosyal emperyalistleştiği, revizyonizm ve pasifizmin şahlandığı bir sırada, bu her iki komünist engin bir sınıf onuruyla emperyalist savaşa savaş ilan ettiler , Spartaküs hareketini oluşturdular.

RSDİP ve önderi Lenin'le ilişkilerini geliştirdiler, 17 Ekim Sosyalist Devrimiyle başlayan dünyanın ilk sosyalist ana yurdunu coşkuyla desteklediler, o dönem Alman burjuvazisinin başında sosyal demokratlar bulunuyordu.Uluslararası burjuvazi ve Alman burjuvazisi bolşevik devrimini ,Almanya'daki gelişen ve olası devrimi boğmak için, gelişen eylemlere saldırdı. Zamansız gelişen kitle ayaklanmasının başına geçmek zorunda kalıp direnilmesine rağmen ,düşman direnişi bastırdı. Ayaklanma günlerinin sonunda 15 Ocak 1919 günü Karl ve Rosa yoldaşlar yakalanıp aynı gün başları dipçiklerle ezilerek, kurşuna dizildiler.

Karl LİEBNECHT

Bugün şehit edilişlerinin 73. yıldönümlerinde saygıyla anıyoruz.
Ölümsüz anıları mücadelemizde hep yaşayacaktır.

"Berlin'de düzen hüküm sürüyor!" Sizi budala zaptiyeler! Kum üzerine kurulu sizin düzeniniz. "Devrim daha yarın olmadan" zincir şakırtıları içinde yine doğrulacaktır" ve sizleri dehşet içinde bırakıp, trampet sesleri arasında şunu bildirecektir; "Vardım, Varım, Varolacağım."

Rosa Lüxsemburg

"Sıkı durun, Kaçmadık, Yenilmedik, Çünkü Spartaküs ateş ve ruh demektir, yürek ve can demektir, proleter devrimin iradesi ve eylemi demektir. .....Biz ister yaşayalım, ister yaşamayalım, programımız yaşayacaktır ve kurtulan halkların dünyasına egemen olacaktır. Herşeye rağmen."

Karl Licbnecht